

Από τον « χάλκινο όφι » στο ακατάλυτο συμβόλαιο της αγάπης του Θεού.

Πρωτοπρεσβύτερος Ιωάννης Γκιάφης, Πολιτικός Επιστήμων – Θεολόγος,
Εφημέριος Ι. Ν. Αγίου Χριστοφόρου Αग्रινίου.

Ανάμεσα στα πολλά ζώα που μελετά η «Ζωολογία» είναι και τα ερπετά της ομώνυμης υποτάξης. Δεν είναι παρά τα «φίδια» με τα πολλά τους είδη και τις πολλές τους κατηγορίες. Χαρακτηριστικά η Ζωολογία παρατηρεί τον τρόπο διατροφής τους, τον τρόπο αναπαραγωγής τους, ακόμη και τον τρόπο συμπεριφοράς τους εντός του φυσικού περιβάλλοντος. Τα μεν μικρά φίδια διατρέφονται με μικρά ζώα (πτηνά, αυγά ή έντομα), τα δε μεγάλα φίδια με μεγαλύτερα ζώα(πρόβατα, κουνέλια κ. ά). Από αυτά υπάρχουν ορισμένα τα οποία είναι ιοβόλα, δηλ. δηλητηριώδη και ιδιαιτέρως επικίνδυνα για τον άνθρωπο. Γενικά όμως τα φίδια προσαρμόζονται στις κλιματολογικές συνθήκες και μπορούμε να τα συναντήσουμε σε έναν βάλτο μέχρι και σε μια έρημο.

Και εδώ ίσως μας γεννηθεί ο προβληματισμός τι σχέση υπάρχει μεταξύ των ερπετών αυτών και της ευαγγελικής περικοπής της «Κυριακής Προ της Υψώσεως του Σταυρού». Ο Θεάνθρωπος Κύριος μέσα από έναν αριστουργηματικό διάλογο με τον νυχτερινό μαθητή Του, τον Νικόδημο,

κάνει μνεία σ' ένα «φίδι». Καθώς ομιλούν μεταξύ τους, ο Χριστός του αποκαλύπτει σπουδαίες θεολογικές αλήθειες. Του διδάσκει τα επουράνια και το τι έκανε από αγάπη ο Θεός για όλους εμάς. Ο ίδιος ο Θεός κατεβαίνει απ' τον ουρανό και γίνεται άνθρωπος, ο οποίος ενώ τώρα είναι στη γη, εξακολουθεί ως πανταχού παρών Θεός να είναι και στον ουρανό. Και φυσικά αυτή η θεϊκή κατάβαση επιτυγχάνεται μέσω της Ενανθρωπίσεως του Θεού Λόγου. Η γέννηση του Χριστού είναι η πρώτη φανέρωση της θείας φιλανθρωπίας. Πρόκειται για την εισβολή της αγάπης του Θεού μέσα στην ανθρωπότητα! Γράφει ο Ιερός Χρυσόστομος: «Αυτός που υπερβαίνει κάθε νοη και νικάει κάθε λογισμό, που βρίσκεται πάνω απ' όλες τις αγγελικές, αρχαγγελικές και άνω νοερές δυνάμεις, καταδέχεται να γίνει άνθρωπος, ν' αναλάβει τη σάρκα από τη γη, να εισέλθει σε μήτρα παρθενική και να πάθει τα πάντα ως άνθρωπος.»(Ε.Π.Ε. 26,104-106)

Στη συνέχεια ο Διδάσκαλος Κύριος στο διάλογό Του με τον Νικόδημο, κάνει αναφορά σ' ένα ιστορικό γεγονός της Παλαιάς Διαθήκης, το οποίο αποτελεί προτύπωση γεγονότος της Καινής Διαθήκης. Ο Ιησούς με μία και μόνο φράση Του μας υπενθυμίζει το τι συνέβη στους Ισραηλίτες, ενώ ήταν περιπλανώμενοι στην έρημο, όταν γύριζαν από την Αίγυπτο στη γη της επαγγελίας με την καθοδήγηση του Μωυσή. «Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ»(Ιωαν. γ',14), σημειώνει ο Κύριος. Ενώ βρίσκονταν στην έρημο οι Ισραηλίτες και έβλεπαν ο καιρός να περνάει χωρίς να φθάνουν στον προορισμό τους, ξεκίνησαν να γογγύζουν και να κατηγορούν τον Μωυσή. Τότε ξαφνικά εμφανίστηκαν πολλά φαρμακερά φίδια. Όποιους τους δάγκωναν, πέθαιναν αμέσως. Βλέποντας όμως ο Θεός τον αφανισμό πολλών Ισραηλιτών, τους ευσπλαχνίστηκε και είπε στο Μωυσή να κατασκευάσει ένα χάλκινο φίδι. Αυτό το κάρφωσε πάνω σ' ένα μακρύ ξύλο. Όποιος ενατένιζε το χάλκινο φίδι με πίστη στο Θεό, γρήγορα θεραπεύονταν και γλύτωνε τον θάνατο. Άρα το «χάλκινο φίδι» κατέστη πηγή αποδυνάμωσης των φαρμακερών φιδιών.

Σε αυτό το «ξεχωριστό» φίδι προτυπώνεται ο Τίμιος και Ζωοποιός Σταυρός του Κυρίου μας. Θα επισημάνει ο Χριστός στον Νικόδημο: «καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου»(Ιωαν. γ', 14). Δηλ. «Ὅπως ο Μωυσῆς σήκωσε ψηλά το φίδι στην έρημο, έτσι πρέπει να σηκωθεί ψηλά και ο Υιός του Ανθρώπου.» Έρχεται και προφητεύει μέσω της ιστορίας αυτής της Παλαιάς

Διαθήκης, το μαρτυρικό Του θάνατο πάνω στο ικρίωμα του Σταυρού. Και βεβαίως συνεχίζει τονίζοντάς του τον σκοπό της σταυρικής θυσίας του Θεανθρώπου: «ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον.»(Ιωαν. γ',15) Πράγματι ο Κύριος σταυρώνεται και αυτός που πιστεύει ειλικρινά και ανυστερόβουλα σ' Αυτόν, δεν πρόκειται να χαθεί, αλλά θα έχει ζωή αιώνιο. Ο σταυρικός θάνατος του Χριστού σώζει τον άνθρωπο από το δηλητήριο και το θάνατο της αμαρτίας. Πολύ δόκιμα ο ιερός υμνογράφος την Αγία και Μεγάλη Παρασκευή θα διακηρύξει: «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου τῷ τιμίῳ σου αἵματι· τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις»(τροπάριο Μ. Παρασκευής).

Τεράστια η προσφορά του Σταυρωθέντος Κυρίου στο ανθρώπινο γένος! Ο Σταυρός του Κυρίου προσφέρει θεραπεία στον πνευματικά ασθενή άνθρωπο, όπως ο χάλκινος όφης του Μωυσή θεράπευε τους Ισραηλίτες απ' τα φαρμακερά φίδια. Και αυτή η θεραπεία του Σταυρωμένου Ιησού δεν περιορίζεται μόνο στο Ισραηλιτικό έθνος, αλλά επεκτείνεται σ' όλη την ανθρωπότητα. Υπάρχουν όμως δυο βασικές προϋποθέσεις για την πραγμάτωση της λύτρωσης. Η πρώτη προϋπόθεση είναι η «πίστη». Ο Κύριος χορηγεί τη σωτηρία και την αιώνια ζωή, εφόσον έχει καλλιεργηθεί η ακράδαντη εμπιστοσύνη σ' Αυτόν. Όπως με πίστη αντίκριζε ο Ισραηλίτης το χάλκινο «όφι» και σώζονταν απ' τα φαρμακερά φίδια, αντίστοιχα και ο αμαρτωλός άνθρωπος ενατενίζοντας με πίστη τον Εσταυρωμένο Ιησού δύναται να λυτρωθεί από τις αμαρτίες του. Ακόμη και η αιωνιότητα κερδίζεται με αληθινή πίστη στον Υιό και Λόγο του Θεού. Αυτός που εμπιστεύεται τον «Αναστάντα εκ νεκρών» δεν θα χαθεί από τις αμαρτίες του, αλλά και θα πετύχει τη γη της επαγγελίας, τον Παράδεισο. Εξάλλου διατρανώνει ο Θεάνθρωπος: «ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν»(Ιωαν. ε', 24).

Βεβαίως η πίστη δεν αρκεί μόνο για τη σωτηρία, υπάρχει και μια δεύτερη βασική προϋπόθεση: «τα έργα». Η πίστη του χριστιανού φανερώνεται στα έργα αγάπης του προς το Θεό και προς τον συνάνθρωπο. Η γνησιότητα και η αξία της πίστης δεικνύεται με τον συνεπή χριστιανικό βίο. Τι κι αν πιστεύεις, ενώ η ζωή σου είναι μέσα στην αμαρτία. Τι κι αν πιστεύεις, ενώ ο βίος σου είναι αντίθετος με το θέλημα του Θεού. Τι κι αν

πιστεύεις, ενώ δεν έχεις απολύτως καμία σχέση με τη ζωή της Εκκλησίας. Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος θα γράψει: «Πολλοί έχουν πίστη ακριβή, όμως ο βίος τους είναι διεφθαρμένος, καταντώντας αθλιότεροι πάντων!»

Και σήμερα, σε μια εποχή έντονης πνευματικής και ηθικής σήψης, έρχεται ο Σταυρός να υψωθεί ξανά ανάμεσά μας και να μας καταδείξει το μέγεθος της αγάπης του Θεού για τον άνθρωπο. Ο Σταυρωθείς Κύριος διαρκώς μας ζητάει να Τον αγαπήσουμε μ' όλη τη δύναμη της ψυχής μας και ν' αφεθούμε ολοκληρωτικά σ' Αυτόν. Με τη πίστη μας και τα πνευματικά μας έργα μπορούμε να πετύχουμε τη μετοχή μας στο απολυτρωτικό έργο του Θεού. Μπορεί να μας κυκλώνουν οι δυσκολίες, οι καθημερινές ταλαιπωρίες, οι δοκιμασίες, όμως υπάρχει μια σταθερά άγκυρα ελπίδος μέσα στο πέλαγος της ζωής μας, ο Σταυρός του Χριστού.

Γράφει ο Αμερικανός Ιεραπόστολος Stanley Jones: «Ύστερα απ' την αποκάλυψη της αγάπης του Θεού που γίνηκε στο Γολγοθά, μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη για όσα βρίσκονται πίσω από το Σταυρό. Και αφού η καρδιά που υπάρχει πίσω απ' το Σύμπαν είναι όμοια προς την καρδιά, που λογχίστηκε πάνω στο Σταυρό, μπορώ να παραδώσω σ' αυτή τη δική μου καρδιά χωρίς καμία επιφύλαξη.» Γένοιτο!

Πηγή : <https://www.pemptousia.gr/>